

været opmærksom paa. Det er jo klart, at en Vurdering til Ejendomsskyld, saaledes som den er roretaget gennem Tiderne op til den allersidste Tid, er et noget usikkert Grundlag. Men jeg trøster mig i denne Henseende med, at det vil være meget faa, der har faaet for meget. Der kan tales om en vis Ulighed, men jeg tror ikke, man i ret mange Tilfælde vil komme til at staa over for dette, at en Mand med Rette kan sige, at han har faaet for meget. Han kan maaske sige, at han har faaet for meget i Forhold til, hvad andre har faaet, men han har sikkert ikke faaet for meget i Forhold til, hvad han rettelig burde have. Derfor har jeg set bort fra den Omstændighed, at Grundlaget for Nedfældning af Ejendomsskylden er noget usikkert. Endelig er der blevet fortalt og genomtalt en Historie om en nedbrændt Fabrik, som var bygget paa en meget billig Grund. Fabrikken havde en betydelig Ejendomsskyld, og da den saa var nedbrændt og ikke kunde genopbygges, kom den nedfældede Ejendomsskyld i Form af en Gammelskat til at hvile paa den ret billige Grund, og Forholdet kunde endog, saaledes som det blev demonstreret, udarte til, at Grunden slet ikke svarede til Skatten paa den, saaledes at man ikke blot gennem Skatten eksproprierede hele Grundens Værdi, men endogsaa et Beløb mange Gange Grundens Værdi. Hertil vil jeg sige, at ærede Medlemmer maa dog erindre, at hvis denne Fabrik havde været ejet af en fornuftig Mand saa har han haft Fabrikken assureret og har formentlig ogsaa haft den assureret paa en saadan Maade, at han er holdt skadesløs ved Fabrikkens Brand og har faaet sine Penge udbetalt, og saa er der ikke sket andet end det, at han har taget sig betalt, ikke blot af det, som tilhørte ham selv, men til en vis Grad ogsaa af det, som tilhørte Staten, idet Staten havde Skattekrav paa ham, ikke blot for et enkelt Aar, men frem i Tiden. Det værste, der kan ske i dette specielle Tilfælde, er da, at Staten ikke fortsat kan faa sin Skat af denne Ejendom, men man gør ikke Manden nogen Uret; det er Staten selv, der kommer til at lide det Tab, som er forvoldt ved, at Fabrikken ikke bliver opført paa ny af Ejeren, der har kunnet gøre sig betalt paa en Maade, der samfundsmæssigt set er mindre heldig. Det værste, der kan ske, er, at Staten kan komme til at overtage Grunden, men der er ikke derved sket vedkommende Ejendomsbesidder nogen Uret. Naar dette Eksempel er nævnt som Bevis paa, hvilken Uret der kunde øves mod en Ejendomsbesidder, tror jeg, man maa omvurdere Eksemplets Værdi,

og jeg tror da, man vil komme til det Resultat, at det slet ikke er Ejeren, der er faret for stærkt frem imod, det er Staten selv, der paa Grund af visse særlige Omstændigheder, som dog formentlig kun kan opstaa under ganske særlige Forhold, har maattet lide et Tab.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde udtrykkelig, at han ikke var helt sikker paa Rigtigheden af sin Vurdering af Forholdene i Købstæderne, han kendte ikke Forholdene der saa nøje som paa Landet, men han havde dog sin Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt som foreslaaet at foretage Nedfældningen i Byerne. Da det ærede Medlem saaledes ikke har udtalt sig absolut om dette Forhold, behøver jeg heller ikke at komme nærmere ind paa det i mit Gen-svar til ham. Jeg tror, at Nedfældningsforslaget for Byernes Vedkommende er fuldt ud retfærdigt, som jeg for øvrigt ogsaa mener, det er retfærdigt og rimeligt for Landet, og jeg tror absolut ikke, det er muligt at naa til en Ændring af de faste Ejendomsskatter i Byerne, og da navnlig ikke i Hovedstaden, medmindre man opretholder Nedfældningsprincippet.

Det ærede Medlem var betænkelig ved den store Forøgelse, man nu gik til i Købstædernes Ejendomsbeskatning, og han anførte et bestemt Eksempel hentet fra Raadhuspladsen paa, hvor meget en enkelt Ejendom kan komme til at svare mere i Skat i Fremtiden, ved at man indfører Grundskyld, saaledes som Lovforslaget forudsætter. Denne Ejendom er ogsaa nævnt af det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, og da den saaledes kommer til at spille en ikke uvæsentlig Rolle ved Bedømmelsen af dette Forslags Værdi, tror jeg, det er nyttigt at tage denne Ejendoms Beskatning og Værdi op til en nærmere Belysning; der er ingen Grund til at skjule, hvad det er for en Ejendom, det er den Ejendom, hvori „B. T.“ er installeret paa Hjørnet af Raadhuspladsen. Denne Ejendom har et Areal af 389 m², dens Grundværdi er ansat til 2 300 Kr. pr. m², Ejendomsskyldværdien er 1 250 000 Kr., Grundværdien er ansat til 891 500 Kr., Lejeværdien er anslaaet til 80 000—85 000 Kr., og de nuværende Skatter paa denne Ejendom er kun 2 568 Kr. Hvis man nu gaar til den højeste Grundskyldsats, 1½ pCt., som dog først kan indtræde efter 14 Aars Forløb — og vi har jo dog heller ikke nogen absolut Sikkerhed for, at Københavns Kommune gaar til den højeste Procent, det kan være, den begynder med en mindre, det ved man ikke, men man maa dog i hvert Fald ved Bedømmelsen